

tanter for Sparekasserne, og det er netop dem, der er gaaet med til § 20. Saa vidt jeg ved, var vistnok endogsaa den ene af de Herrer, som var Medlemmer af Bankkommissionen, Formand for den Fællesrepræsentation, hvis Andragende den ærede Ordfører saa stærkt har citeret og har ladet aftrykke som Bilag til Betænkningen. Maa jeg samtidig oplyse, at der i dette Bilag er stillet en Del Ændringsforslag af Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, men der er intet Ændringsforslag om, at Sparekasse- og Bankraadet, som skulde fastsætte Indlaansrenten, skulde gaa ud. Der staar kun følgende: „medens man ikke skønner, at Indførelsen af Maksimalindlaansrenten i den foreslaaede Form, bortset fra de Indvendinger, der i øvrigt kan rejses derimod, vil være til nogen Gavn for Sparekasserne“. Saa staar der en Række Ændringsforslag nedenunder, men derimellem findes intet Ændringsforslag om, at denne Paragraf skal udgaa.

I øvrigt ved jeg ikke, om ikke den ærede Ordfører gerne vil indrømme mig, at Sparekassernes Organisation, efter at Sparekassekommissionens Betænkning var kommet til at foreligge, har indtaget en Stilling overfor deres Repræsentanter i Kommissionen, som har været lidt vanskelig at forstaa. Det er i alt Fald min Opfattelse. Det bliver selvfølgelig Organisationens Sag. Men jeg mener ikke, at den ærede Ordfører kan sige, at der ikke har været Repræsentanter i Kommissionen for de omtalte Anskuelser. Det Forslag, som vi støtter os til, havde jo nemlig et Flertal i Kommissionen paa 9 af dens 17 Medlemmer, blandt disse 9 alle Særrepræsentanterne for Sparekasserne. Men desuden var Kommissionens Formand med. Efter de Arbejder, der er udførte i Kommissionen, og med de Oplysninger, der forelaa for os, i Forbindelse med de Vanskeligheder, vi havde udmærket Lejlighed til at erfare, at der blev rejst snart fra Bankernes og snart fra Sparekassernes Side, tror jeg at turde sige, at hvis vi ikke havde faaet denne Løsning med Hensyn til Fastsættelsen af en Maksimalindlaansrente — jeg vil gerne understrege dette Ord stærkt, idet der ved adskillige Lejligheder tages fejl, fordi man mener, at det er en almindelig Maksimalrente, der skal fastsættes, og overser, at det er en Maksimalindlaansrente for Sparemidler —, havde vi neppe faaet det Resultat, som nu her foreligger. Der kan være delte Meninger om Resultatet alligevel, men det er min Opfattelse, at netop dette Punkt i væsentlig Grad har bidraget til at

faa de forskellige Anskuelser samlet. Jeg vil fremdeles hævde, at til trods for at Banklovforslaget har forladt dette Ting, uden at en lignende Bestemmelse er vedtaget deri, mener jeg, saaledes som det ogsaa er anført i Mindretallets Betænkning, at det er fuldt ud berettiget, at vi fra vort Standpunkt fastholder Bestemmelsen i § 20, og jeg anbefaler fremdeles at følge os.

Lewinsky: Den ærede Ordfører anførte, at som Erstatning for det Medlem, som Indenrigsministeren skulde udnævne, har Udvalget indsat andre Bestemmelser, nemlig at Indenrigsministeren skal stadfæste Valget af Bestyrelsens Medlemmer. Jeg kan ikke anerkende, at der er sket nogen Forandring eller nogen Indrømmelse fra Udvalgets Side paa dette Punkt, thi denne Bestemmelse findes ogsaa i Lovforslaget, som det er forelagt. Der staar utrykkelig, at de af Kassens Bestyrelse foretagne Valg har ikke Gyldighed, forinden de er stadfæstede af Indenrigsministeriet, nøjagtig den samme Bestemmelse, som her findes i Udvalgets Forslag. Jeg kan ikke se, at der paa noget Punkt er indført en yderligere Skærpelse med Hensyn til Valget af denne Bestyrelse. Den ærede Ordfører mente, at jeg ikke havde stillet noget Ændringsforslag, fordi det vilde være saa vanskeligt. Ja, jeg indrømmer naturligvis, at det havde sine Vanskeligheder, men Hovedgrunden til, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag, er, at jeg følte mig overbevist om, at et Forslag, stillet alene fra min Side, ikke vilde vinde Tilslutning eller blive vedtaget her, og da jeg er overbevist om, at dette Spørgsmaal vil blive taget op igen i det andet Ting, ønskede jeg ikke, at der skulde foreligge en Afstemning heroppe.

Ordføreren (Bramsen): Maa jeg sige til det ærede Medlem, som satte sig, at der er jo den Forskel, at vi har indført den Bestemmelse, at i Tilfælde af, at man ikke supplerer Bestyrelsen og faar Valget stadfæstet, udnævner Indenrigsministeren et Bestyrelsesmedlem, og det er altsaa en Indrømmelse til det Standpunkt, som det ærede Medlem har indtaget.

Med Hensyn til det Punkt, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte, vil jeg sige, at jeg paa ingen Maade vil forringe de ærede Kommissionsmedlemmers Betydning, som repræsenterede Sparekasserne indenfor Kommissionen, men jeg har kun tilladt mig at have den Mening, at naar der fra Fællesrepræsen-